

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăştie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate
Abonamentele și insertiunile se plătesc înainte.

DELA REUNIUNE

Membri la Reuniune.

S'au mai înscris între membrii Reuniunii noastre economice din Orăştie:

Din *Techerou* (l. Zlatna): Nicolae Doncea, primar, Simion Cibean, inv., Păscău Păștiuț, econom, și Ilie Campa, econom, toți membri ordinari.

Din *Orăştie*: Nistor Bădălan, cantor gr-cat. și Adam Adămuț, m. ordinari.

Din *Silvașul-de-jos*: Ladislau Nandra, paroch, m. ordinar, (înscris în Febr. și scăpat la publicările anterioare).

Un țipet îndreptățit.

Niște date statistice ce ne stau înainte asupra măsurii în care se trec beuturile spirtoase la popor, ne fac să stăm nițel de vorbă asupra acestui rău, asupra acestei *primejdii economice și naționale*, care ne pricinuește mai mari stricăciuni ca toate celelalte rele de cari suntem îmbrânciți și ne gătuiesc, în chip firesc ori măiestrit.

Cifrele acestei statistice ne arată, că împărțind pe familii prețul beuturilor spirtoase vândute numai la sate, (unde se vând cele mai proaste și înveninătoare), se vine în cifră mijlocie 83 fl. de familia de țeran, dați pe holeră! Intr'un sat de numai 150 familii, se aruncă pe valea veninului peste 12 mii fl. pe an! Îți vine acuși să nu crezi lucrul acesta, dar' oficiile publice, cari țin samă de trecerea beuturilor în țară, dovedesc cu negru pe alb și cu pungile cele pline de bani strinși din finanții și accisuri și din tot felul de vămi ce adună din trecerea beuturilor.

Dar' eată ce e mai trist în toată povestea: Din potopul de bani dați pe beuturi la sate, 61 din 100 de părți, se dau pe holerca de tot felul zisă, vinars de prune, de bucate, de spirit etc. și numai 39 din sută pe vin, care nu e așa stricăcios.

Ear' cele 61 de părți de dovedită ca sunt mai stricăciosă rubru

ruinatoare de trup și timpitoare de minte, împărțindu-le după părțile de țară în care ele s'au trecut și se trec mai virtos — dăm de aceea ce ziserăm că e »primejdie economică și națională«, căci din milioanele de buți de rachie, 70 din sută se deșartă în casele sêrace ale popoarelor mai înapoi rămase între care locul întâi îl țin nenorociții Ruteni, apoi vin Slovaci și noi ... *Românii*, și numai în măsură pe jumătate mai mică această otravă se trece și la celelalte popoare mai înaintate și în stare materială și în cultură, la Sêrbi, Unguri și Germani. Ear' cu vinul e lucru chiar întors: din cât vin se trece, 70—72 părți la sută se trece la Nemți, Unguri și Sêrbi, și numai ca vre-o 30 la sută la Români, Slovaci și Ruteni.

Și doar' e un lucru dovedit ce nu are lipsă de altă stăruire deosebită, că cu cât un popor este mai înaintat în toate ale sale, cu atât el bea în măsură mai mică vinarsul, și îl va înlocui pe el cu beuturi mai igienice, ca vin de struguri, vin de poame, bere, etc., ear' cu cât un popor e mai bătut de vremuri și de prostie, cu atât vei afla la el în măsură mai mare *vinarsul* și încă *vinars* ales de — rău!

Ear' surorile sale înflorite cu care *vinarsul* îți intră în casă sunt: *moleșirea din ce în ce mai tare a trupului*, până când îl face să ajungă o ruină tristă, un putregaiu pe care îl va înfrânge vremea înainte de vreme, apoi *slăbirea minții*, pe care o face vecină cu hăbăucirea, ori chiar hăbăucie jalnică, ce nu mai poate cuprinde și judeca aproape nimic, și *decadența neamului*, dând părinții moleșiți de această beătură, naștere la copii tot mai slabi

mai pipirniciti, tot neamurile, care se înmulțesc și își stă seala, cumpetat, cu toase, cum

sate, ce popor voinic e, ce sporire dă: 800.000 pe an (la 48—50 milioane, adică la 50 de locuitori 1 mai mult pe tot anul). Ear' noi? Noi la 200 de locuitori ne sporim la an cu 1.

Dar' să ne uităm la îndepărtații Germani, să ne uităm în țeara noastră însași: aci de ani și ani de zile cetim, că cercetările ce se fac asupra sporirii populațiunii, dovedesc, că între alții, noi, Români, pe care ne întrec încă numai Slovaci și Rutenii cei ziși deja »popor mort« suntem cari sporim la număr *cu mult mai încet* decât de pildă Ungurii sau Sêrbi, — și statistica ce ne stă nainte nu uită a mărturisi, că una din pricinile acestei rămăneri înapoi a poporului nostru, este și *dedarea lui la beutul fără frâu a otravei numită „vinars“*.

În câteva foi serioase și cu durere de inimă pentru viitorul poporului, se dau țipete, strigări mari, de durere, la vederea tristului chip.

Repetăm și noi țipetul, și am dori ca el să atingă urechea fiecărui Român și spaimă să așeze în sufletul lui, doar' se oprește el însuși și oprește și pe frații sei de primejdiosul povârniș pe care alunecăm.

Oare să nu mai fie îndreptare? O! să nu vorbim de a nu fi! Este, și încă fără nici o durere deosebită. Vom arăta și cum credem aceasta.

AGRICULTURĂ

Măzêrichea.

Măzêrichea este o plantă de treț cunoscută tuturor. Folosește-se trage niște la îndreptare

rămănea ogor sterp, îl folosim, fără însă a-l slăbi. Pe urma mazărichei pământul rămâne curățit de burueni și se poate îndeajuns pregăti pe sama grâului, sēcarii și altor spicoase. Măzărîchea se face și în locurile mai sęcace, jilave sau uscate. Nu-i umblă rēu sāmānāndu-o dupā orice plantā, și numai pentru ea rar se întēplā sē gunoim.

Arătura din toamnă este cea mai potrivită. În lipsa acesteia, arătura se poate face și nemijlocit înainte de sāmānat, care trebuie sē se întēple mai tārziu în luna lui Maiu.

Se samānā în amestec cu ovēs sau orz, cari nu o lasā sā cadā, și anume 1 parte mǎzēriche și 2 părți ovēs sau orz. Numai cānd sē samānā pentru sēmēntā, se poate sāmāna și singurā.

La un jugēr se cer $6\frac{1}{2}$ ferdele sēmēntā, din care $2\frac{1}{2}$ mǎzēriche și 4 ovēs sau orz. Sēmēntā se îngroapā $2\frac{1}{2}$ —4 cm. afunzime, ear' în pāmēntul nēsîpos și pānā la 6—7 cm. Acoperirea sēmēntei se face cu ajutorul grapei, dupā care trebuie sē urmeze tāvālugirea, pentru-ca fața arătorei sē rēmānā cāt mai netedā. Această lucrare înlesnește cositul, care e bine sē se facā cāt mai aproape de pāmēnt.

Alte lucrări pānā la cosit nu sunt trebuincioase. Se cosește cānd e în plină floare. În Iulie și August mǎzēriche se uscā cu înlesnire, pentru cā în acest timp cad cele mai mari cālduri. Ea nu trebuie prea mult întoarsā pentru-cā 'i-se scuturā foile și florile. Uscatul pe care este cel mai potrivit.

Fēnul de mǎzēriche nu este întrecut de ori-care fēn bun. De pe un jugēr adunām 3—4 carā.

Voind cineva sē aibā și mǎzēriche de sēmēntā, lasā o parte necesită pānā cānd și pāstāile cele mai de desubt au primit o coloare deschisā; atunci sē cosește, se uscā în brezde, se duce acasā și se îmblātește cu îmblācii. De pe un jugēr se scot 8—10 hl. sēmēntā.

Grāunțele acestea sunt un nutreț

pentru mānzii de 2—3 ani

vitele puse la îngre-

La toată întēplarea e de lipsā, și e spre folosul plugarilor, sē facā încercări cu sāmānarea mǎzēriche în locul ogorului sterp.

ROMUL SIMU

Dupā comasare.

(Urmare.)

III. Nutrețul.

Am zis în capitolul premergător cā, în gospodāria noastră pe 12 jugēre fēnaț și arăturā, ne sūnt de neapēratā trebuință cāteva vaci, cāțiva viței, porci, în sfirșit vite în greutate de cel puțin 20 mǎji m. Am mai zis, cā vitele trebuie neasēmēnat mai bine nutrite, dacā vorba e sē sporeascā și sē ne producā și gunoiul trebuitor.

Urmează acum sē arētām, cāt nutreț ne trebuie la întreținerea vitelor noastre, și cum sē ni-l agonisim deocamdatā în acest dintāiu an dupā comasare, anul de cercare și de trecere dela plugăria veche cu pāșunat comun, la plugăria nouā cu *șinerea vitelor în grajd*.

Vitele cornute mǎnāncā pe zi, dacā e vorba sē fie bine hrānîte, una a treizecea ($\frac{1}{30}$) din greutatea lor, fēn bun s'au alt nutreț socotit în preț de fēn. Căii și porcii ceva mai mult. Ne trebuie deci pentru întreținerea vitelor noastre pe zi 60—70 chlgr. de fēn uscat sau $2\frac{1}{2}$ mǎji m. nutreț verde; pe an vre-o 25 de carā de fēn sau alt nutreț potrivit.

Sē zicem acum, cā cele 3 jugēre de fēnaț ne vor da o recoltā de 6 carā de fēn și otavā, (gunoite și îngrijite precum am arātāt mai nainte, ne vor da mai mult); și se mai adaugem pāșunatul pe miriște, dupā secere în preț de 2 carā de fēn — ca sē acoperim trebuința ne mai lipsesc vre-o 17 carā de nutreț din locul de arăturā. În scopul acesta vom sāmāna în 4 jugēre plante de nutreț, *mǎzēriche ș. a.* așa fel, cā o parte din ele sāmānate des de cu primāvarā și uscate la timp, sē le putem duce de pe pāmēnt și sē ne mai rēmānā vreme sē-l pregātim pentru sāmānăturile de toamnă; o parte însă

rīnduri, ne va da nutrețul

5 jugēre socotim

cat în cai, împre-

a., ear' 1 jug. 'l-am

mnā — vom

ori-

cartofi, cānepā varzā. Aceste 2 jugēre din urmă, sāmānate cu plante de sapat, e bine sē le alegem așa, ca în primāvara viitoare sē le putem cultiva pe jumētate cu luțernā, pe jumētate cu *trifoiu*.

În timpul acesta vom avea:

Recolta celor 3 jug. fēnaț	6 carā de fēn;
Pāșunatul pe miriște pre-	
tuit în fēn	2 « « «
Recolta plantelor de nu-	
treț pe 4 jug.	10 « « «
Paiele, tērnomeata, plea-	
va, foile de cucuruz,	
dela 4 jug. prețuite	
în fēn	2 « « «
Grāunțele date vitelor .	2 « « «
Sfecle și cartofi	3 carā de fēn.

Laolaltā preț de 25 carā nutreț.

Care va sē zică în anul acesta, deși cel mai greu în ce privește agonisirea nutrețului, am acoperit lipsa lui.

În asēmēnare cu cātățimea și bunăstarea nutrețului, ce-l mǎnāncā vitele, este producțiunea gunoiului; așa fel cā o maje m. de nutreț uscat și așternut de paie dā cam două mǎji m. de gunoiu. Ca sē putem deci acoperi lipsa celor vre-o 80 carā de gunoiu ce ne fac trebuință, vom fi nevoiți a mai cumpēra vre-o 10 carā de paie de așternut.

(Va urma).

I. BLAGA

INSOTIRI, TOVĀRĀȘII

Magazine de bucate.

(Urmare.)

Decurgerea adunării generale de alcātuire.

Cānd cei chemați s'au adunat la locul și la timpul pus de mai nainte, conchemătorul adunării și capul întreprinderii *deschide adunarea*. Salutā pe cei adunați, mai spune odatā ținta și scopul ce se are în vedere, și declarānd adunarea de deschisā, roagā pe cei de față sē-și aleagā din sinul lor *un president și un notar* adhoc. Nou alesul president, numește dintre cei prezenți *doi bărbați verificatori* ai protocolului ce sē va lua, și apoi lasā sē se ceteascā statutele alcātuite. Adunarea ia la debaterē punct de punct din statute și eventual face îndreptările trebuincioase. Dupā-ce statutele au fost primite, presidentul declarā țovārēșia de înființată și notărește apoi cā statutele sē fie

așternute la ministrul de interne spre întărire. După aceste adunarea alege membrii în comisii și funcționarii prescriși de statute. Ne mai având altele de pertractat, adunarea se declară prin președintele de închisă.

Despre debaterile adunării se ia protocol în scris (proces verbal).

Forma protocolului e foarte simplă. Se spune anume: unde, când și în ce cauză s'a luat protocolul. Au fost de față următorii (aici se înscriu toți membrii câți sunt de față). Se spune apoi că cine și cum a deschis adunarea. Cine s'a ales ca președinte și cine ca notar și apoi ca verificători. Se spune apoi că s'au cetit statutele și după o dezbateră amănunțită au fost primite de adunare. După primirea statulelor se înseamnă în protocol, că adunarea a decretat tovărășia ca înființată. Se aleg apoi membrii în comisii, president, vice-president etc. Protocolul se subscrie de president, notar și de cei doi verificători.

Dacă după adunări s'ar face *retrageri cu torțe* sau demonstrații în corpore, pentru acestea trebuie să se aibă *permisiunea* specială dela poliție ori primărie.

Timbrarea statulelor.

După-ce s'a ținut adunarea gen. de alcătuire, scriem în curat statutele, așa cum s'au primit în adunare. *Statutele le scriem în trei exemplare.* Se face apoi o rugare scurtă adresată ministrului de interne, prin care cerem aprobarea statulelor.

În rugare spunem că conform alăturatului protocol în comuna X. s'a înființat la data cutare o tovărășie pe baza statulelor, alăturate în 3 exemplare, care statute unanim au fost primite de adunarea gen. de constituire. Ne rugăm apoi ca ministrul să întărească statutele.

Rugarea o subscrie nou alesul president. Se înțelege că rugarea se scrie conform formei obicinuite, cu rubru etc.

Recapitulând mai spunem că la ministru trebuie înaintat: *procesul verbal în un exemplar, statutele în trei exemplare și apoi rugarea pentru întărire* (întărire). Înainte de a le trimite trebuie să fie timbrate și anume:

1. Pe *rugare* se pune timbru de 50 cr. (1 cor.) lipit din afară la rubru

deasupra de titlul ministrului, fără-ca să se scrie ceva peste timbru.

2. Pe *protocol* se pune timbru pe fiecare coală câte 15 cr. (câte coale de atâtea ori câte 15 cr.) Timbrul se lipește din afară, fără a se scrie peste el.

3. Pe *statute* asemenea de fiecare coală 15 cr. timbru, la toate exemplarele pe o formă. Timbrul se lipește tot din afară, fără a se scrie peste el.

Dacă, pe lângă toată timbrarea în bună rânduială, vre-un oficiolat ar cere timbrarea mai mare, suntem în drept să apelăm: întâiu la *direcțiunea financiară* (apelația asta e scutită de timbru) și apoi la *judcătoria financiară administrativă* (pénzügyi közigazgatási bíróság), același trebuie timbrat pe coală cu 36 cr.)

Când s'ar întâmpla că vre-un oficiolat ar pretinde că statutele pe lângă timbrul de 15 cr. pe coală se fie provăzute și cu *timbru de înregistrare* de 10 fl., numai decât trebuie să apelăm. În același ne provocăm la „Dijjegyzék“, care deși în cap. 13 punct IV. b) prescrie că pentru împotocolare este a se aplica timbru de 10 fl., *tovrărășia noastră nu e datoare să plătească acești 10 fl. din pricina, că tovrărășia noastră, ca tovrărășie de binefacere (filantropică) nu trebuie împotocolată* la tribunal, ci numai *aprobată* de ministru.

Hărțile nu le înaintăm la ministru *de-a dreptul*, ci ele în orașe trebuiesc înaintate prin *primărie, ear' în sale prin oficiul pretorial.*

După-ce am înaintat statutele pentru întărire, trebuie să așteptăm cu începerea activității tovrărășiei până când statutele ni-se trimit aprobate. Numai după aprobarea statulelor se privește tovrărășia, după lege, ca fiind în viață, ca existentă.

(Va urma.)

V. C. OSVADÁ

HIGIENĂ

(Urmare din nr. 7).

În salivarea.

În măsura aceea, în care buca
e măruntă în gură.
fluid numit

feței, apoi sub limbă și sub fălci, precum ne putem încredința dacă ținem gura căscată, și atunci putem vedea cum din niște găuri mici iese o rază subțire de fluiditate.

Saliva isvorește în gură într'una, pentru aceea suntem siliți a înghiți tot mereu.

Isvorirea într'una a salivei ține umezite buzele și gura întreagă, și ea face cu puțință vorbirea. Se poate băga de samă la mulți vorbitori, că se opresc câte-un pic în vorbire, nu atâta din lipsă de gândiri, cât din lipsa salivei, și îndată-ce înghit puțină apă, pot urma vorbirea.

În decursul masticării (mestecării mâncărilor) însă, se adună mai multă salivă în gură ca de obicei, pentru-că mișcând falca, muscuii își storc din glandulele de care pomenirăm, saliva adunată.

Dar' și numai mâncarea pusă în gură, fără de mestecare, face să isvorasca saliva, ceea-ce e un lucru minunat, pe care nu-l putem tâlcui, precum nu se poate tâlcui nici aceea, cum de-i curge omului apa în gură îndată-ce numai vede sau amiroasă o mâncare pergătită cu gust, sau și numai cetind în carte ori auzind despre cutare mâncări bune.

Sunt și multe alte materii cari fac să curgă saliva, între altele tăbacul. Abstrăgând de însușirea veninoasă a tăbacului, folosirea lui mai ales la început silește curgerea salivei, pe care o scuipăm ori o înghițim fără de nici un folos, adevărat se perde o materie folositoare la mistuire, care, mai ales atuncia când trupul are lipsă de mistuire bună, e în paguba sănătății, ce se și poate vedea la pruncii cari fumează, pentru-că ei toți slăbesc și sunt palizi.

Folosul salivei este acela, că ușurează mistuirea, făcând ca masticarea să fie mai desevirșită, și înghițirea bucăturilor mai ușoară. Se cerce oare-cine să înghită o bucătură uscată, și va vedea cât de greu merge.

Alt folos

și o mestecăm cu salivă, după puțin timp vom simți, că gustul ei sarbăd se străformează în un gust dulci. Prin încercări chemice această schimbare și mai ușor se poate dovedi.

Materia aceasta, care străformează întăreala în zahar, e tot aceea, care străformează întăreala conținută în orz, când din acela se ferbe bere.

Am văzut deci cum bucatele duse la gură se mestecă cu dinții, cum se mestecă cu saliva și formează bucatură care aflându-se de cătră limbă a fi gata, nu mai are loc în gură, ci are să fie condusă mai departe prin al treilea act al digerației, adică prin »înghițit«, despre care se va vorbi.

DR. ST. ERDELY

POMĂRIT

Boalele pomilor.

(Urmare).

5. *Uscarea crenjilor.* Crenjile uscate trebuie tăiate pieziș cât mai aproape de trunchiu sau de crenjile din cari acelea sunt crescute, și ranele trebuie unse cu ceară de altoit. Rădăcinile bolnave încă trebuie tăiate și unse cu ceară de altoit.

6. *Îngălbănirea frunzelor.* Frunzele de pe vîrf îngălbinesc înainte de timp și cad, surceii tineri se roșesc și coaja se uscă. Pricinile acestei boale sunt: uscăciunea, vătămarea rădăcinilor sau descoperirea acelor. Pricinile trebuie înlăturate, rătězând cu îngrijire rădăcinele

vătămăte, acoperind pe cele desgolite și udând bărbătește.

7. *Excrescențele,* ce s'ar ivi între coaje și lemn, trebuie înlăturate cu ajutorul cuțitului și rana unsă cu ceară de altoit; pentru-că altfel ele umflă și mănăncă coaja. Înlăturați trebuie și bureții de pe trunchiu și ramuri.

8. *Putrezirea mēduvei și scorbușirea,* sunt pricinuite de sucure stricate, cari au început a se trage înspre inima pomului. Descoperind de timpuriu acest rău, se curăță mēduva cuprinsă de putrejun, și se împiedecă scurgerea apei și altor sucure înspre locul cu pricina.

9. *Petele pe coaje* sunt pricinuite de boale lăuntrice și de parasiți (muschi, bureți. ș. a.). Petele trebuie curățite și unse cu ceară de altoit.

10. *Rîia* se vedește prin deslipirea coajei în mici solzișori. Se fac găuri în coaje, unde apa de ploaie stă baltă, și se arată putrezirea, bureții, ș. a. Coaja stricată trebuie înlăturată, dar' astfel, ca să nu fie vătămăta coaja tineră, ce începe a se forma sub cea putredă.

11. *Muschii* și alți parasiți se rad și coaja se unge apoi cu zamă de var.

12. *Încoltirea rădăcinilor.* Pomii șorii ce dau din rădăcinile unui pom trebuie tăiați cu îngrijire pentru a nu vătămă rădăcinile, cari sunt a se unge cu ceară de altoit.

13. *Rășina și cleiul,* ce se ved zămuind din pomi, sunt pricinuite de un pământ prea gras sau prea umed,

perdut, nu tocmai cât nepotul, adică nu tot ce aveau; dar' au pierdut și ei destul de frumos pe potruva unor negustori nu tocmai tari.

Acum, toți jucătorii dorm, fiecare la odaia lui. S'a înorat de pe la miezul nopții, și e întunec adânc.

Flăcăul nostru stă pe prispă cu fruntea între mâni, pe când, în picioare, drept în față îi stă tovarășul său de drum. Inecat de gânduri, tinerul ridică fruntea în sus și îi pare că vede în întunecul nopții strălucind ochiul ciudat care l-a stăpănit toată ziua.

— Ce-i de făcut? întreabă.

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

uneori și de ger. Pricinile trebuie înlăturate, anume: umezeala și prea marea grāsime a pământului.

14. *Frunzele sucite* ale pomilor, indeosebi ale persecilor, sunt dovadă că pomul suferă. Crengile bolnăvicioase trebuie înlăturate și ranele unse cu ceară de altoit.

15. *Vătămări din afară,* pricinuite de animale, de oameni, ș. a. nu trebuie nesocotite. Dacă s'a făcut o desbinare sau altă vătămăre mai mult sau mai puțin primejdioasă rana trebuie rătězată cu un cuțit ager, apoi unsă cu ceară de altoit și pe urmă legată cu pânză, ca aerul, ploaia ș. a. să nu străbată la coajă, la lemn, sau mēduvă.

16. *Gerul* strică pomilor tineri la rădăcini, celor mai bătrâni la crengi. Părțile stricate sunt a se tăia cu îngrijire; ear pământul din jurul ăstorfel de pomi trebuie înlocuit cu altul.

R. S.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Berlinul are oaspe înalt, pe M. Sa împăratul și regele nostru. A sosit acolo azi, Vineri, în 4 Maiu. S'au făcut mari pregătiri pentru a primi pe bătrânul Domnitor cu deosebită pompă.

Din privilegiul acestei înalte visite, Principele *Ferdinand*, moștenitorul tronului *României*, se află și A. Sa la Berlin, spre a fi de față la festivități, așa zic rapoartele politice, de fapt va fi acolo pentru mai mult decât numai pentru „a fi de față la festivități“...

mână și-l împinge pe flăcău încet-încet spre ușe. Băiatul trece basmaua în mână stângă, și ștergându-se de sudoare:

— Doamne! Doamne! suspină el și cu dreapta își face cruce.

Atunci un hohot strașnic se aude... Flăcăul se întoarce în loc. E besnă împrejuru-i, și nicăiri ochiul luminos al tovarășului. Tinerul se moleştește din toate încheeturile și se prăbușește pe prispă.

...Să face ziuă...

— Scoală, mē! aici ai adormit, procopșitule? zice un glas necunoscut.

Flăcăul se trezește buimăcit.

Unchiul îl cheamă în odae; nepotul ascultă, de-abea tirîndu-se pe picioare.

— Cât ai pierdut, mē?

— ...Tot.

— Cât tot?

— Cât tot? am mai avut eu... și...

— Cât tot? am mai avut eu... și...

— Cât tot? am mai avut eu... și...

— Cât tot? am mai avut eu... și...

— Cât tot? am mai avut eu... și...

— Cât tot? am mai avut eu... și...

— Cât tot? am mai avut eu... și...

— Cât tot? am mai avut eu... și...

— Cât tot? am mai avut eu... și...

FOIȚĂ

LA CONAC

— SCHIȚĂ —

(Urmare și fine).

Dar' jocul e joc și norocul noroc... Incepe cartea flăcăului să se schimbe și merge de-a 'ndăratele, merge tot de-a 'ndăratele... Juguri peste sudori. Tinerul se oprește și Grăunțele uitându-se ca'n gol; dar' în-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

— Dorm toți butuc, șoptește cald șar-

Mărimea grăunțelor folosite la sămănat are însemnătate mare pentru seceriș. Un econom francez a făcut observarea, că sămănând numai grăunțe mari, de pe un hectar de pământ se culege cu 2000 de k. mai mult rod decât dacă se sămăna numai grăunțe mici. Pentru aceasta e foarte însemnat, să se sãmene numai grăunțe mari, la ce putem ajunge ciurind bine sãmênțurile cu diferite ciururi.

Timpul pe la noi nu vrea să se poacăiască, câte-o jumătate de zi e frumos, apoi ear' ploaie, sau o zi frumoasă și alta plouă, și asta așa acum de sãptãmâni.

Influența sării asupra laptelui la vaci. Sarea dată regulat, ajută prefacerea nutrețului și prin urmare producțiunea laptelui.

Sarea *prea multă* provoacă sete la vaci, ear' beutura prea multă de apă, nu sporește laptele, ci strică apetitul și poate fi pricina la diferite morburii.

Sinoadele bisericeii gr.-or. sau deschis în cele 3 centre a eparchiilor: Sibiu, Caransebeș și Arad, Dumineca trecutã. Fiind sesiunea de ăștan întâia în noul period de 3 ani, primele zile ale sãptãmânii au fost trecute cu verificãrile alegerilor, și în meritul desbaterilor s'a înãntat puțin.

Vom da însã o spicuire în hotãriri mai de frunte a lor, în numãrul viitor.

Ce pot face țeranii prin însoțiri? Eacã o pildã. Nainte cu câțiva ani, Franca provedea poporul englez cu unt și cu ouă, acuma însã un popor mic la numãr, i-a scos pe Francezii și ocupã el țirgurile engleze, purcezând în modul urmãtor:

Țeranii din Dania din apropierea unei stațiuni de cale feratã, se întovãrășiuã cu scop de a vinde ouăle. Ouăle sunt duse cel puțin de 3 ori pe sãptãmãna la stație. Acolo prin o mașinarie simplã, un om al tovãrășiei

— Cine te-a pus să joci, dacã nu știi jocul?

— Dracul m'a pus.

— Nu ți-am spus de trei ori să pleci?

— Da.

— N'ai înțeles cã te luam la sigur?

— Nu.

— Prostule!

Și unchiul trage din brãu un pungociu mare; scoate o mână de bani și numãrã pe masã.

— Numãrã-ți și tu. Sunt cincizeci?

— ...Da.

Dupã o tãcere, în timp ce bãiatul a strîns banii, i-a legat și a virit adânc legãtura în sîn:

— Cu mine să joci tu, mël țângãule mucos?

Și șart! part! unchiul îi arde de douã palme pãrintești nepotului:

— Altãdatã se nu te mai jucii să joci cãrți cu oameni bẽtrãni, dacã nu știi jucal Ia-ți acum banii și pleacã, degrabã la boerul... Uite... mai ține doi lei de parale, sã ai ce mânca pe drum.

visiteazã ouăle de sunt proaspete și apoi le imparte dupã mărime.

Cu o stampilã (pecet) de cauciuc, înseamnă pe ou numele celui-ce l-a adus, prin ce apoi scãpãnd vre-un ou stricat, se poate ști vãnzãtorul. Altcum agentul, care a primit oul stricat e rãspunzãtor pentru pierdere, și peste aceea mai are sã plãteascã și o gloabã bunã.

Aceastã chezeșie datã de țeranii danezi asupra bunãtãții marfei lor, face ca ei sã afe piețe sigure pentru ouăle lor.

Eacã o pildã ce ar putea sã o urmeze și țerancele noastre, și în loc sã vãnde ouăle pe un preț bagetel jidanilor, cari umblã din sat în sat, ar putea ele sã le vãnde la orașe prin agenți (oameni anume), cari ar primi bucurios marfã din chiar întâia mână și ar plãti-o mai bine.

Oare în mijlocul nostru sã nu se afe nime, care ar avea curagiul de a întreprinde un astfel de lucru bun?

O mănãstire sub pãmânt. În orașul rusesc Kiew, pe malul Niprului, se aflã o raritate de mănãstire subpãmenteanã, în care trãește o populație de 1500 cãlugãri.

Șapte articoli publicați în „Tribuna“ în cunoscutã afacere *Iancu*, sunt urmãriți judecãtoarește. Dl Ioan Scurtu, stud. univ. a fost ascultat de judele de instrucție din Cluj și pus sub acusã ca autor a a'or doi din acei articoli. D-sa a fãcut apel conta punerii sub acusã.

Statutul fondului de pensuni preoțesc pentru archidieceasa gr.-or. din Transilvania, a fost tot obiect de nemulțumire pentru preoțime și de discuție în Sinod. Acum consistorul a presintat sinodului un proiect de schimbare a statutului spre mai bine, dar' votarea lui s'a amãnat pãnã doar' la anul, dupã-ce

— Sãrut mãna!

În câteva clipe, bãiatul e cãlare...

— Eil ce stai? nu pleci?

— ...Unchiule, sã-ți faci pomanã, sã nu spui taichii, cã mẽ omoarã!

— Dacã te faci bãiat de treabã, nu-i spui.

— Mẽ fac... sãrut mãna!

Și flãcãul dã cãlcãie huestrașului.

— Mël strigã dupã el unchiul. Ea seama, cã te ea dracul, dacã te mai iai dupã el, nãtãrãule!

Cãtrã searã, tinãrul, flãmând și insetat, trece pe dinaintea conacului dela Sãlcuta buestru îmbẽșicat. O fatã nãtãrã cu mãnecile sumese rãzimatã

sã va vedea cum sã introduce întregirea venitelor dela stat a preoțimei.

Din minunile legilor nouã. Ni-sã scrie: „Un lucru de necrezut trece pe aci din gurã în gurã și din sat în sat: cã ministrul a dat îngãduință la un tinãr din Jeledinți de abia trecut de 16 ani, sã se insoare, luãnd o fatã ca și el de bẽtrãnã, de 16 ani. Pãrinții feciorului au avut interes a-l cãsãtori cu fata din vorbã, și au umblat și au isbutit. Oamenii nu pot crede cã va avea bine atare cãsãtorii.“

Aburii grajdurilor se trag prin podul lui în nutrețul așezat în pod, ear' prin aceastã umezalã se poate strica nutrețul, deci e de lipsã ca podelele podului la grajd sã fie gros *lipite cu pãmânt frãmẽntat, mestecat cu pleavã*, în grosime de 10—16 ctmetri. Peste aceea sã fie și bine aerisate grajdurile, ca sã nu se tragã aburii în pod.

Arborul cu ploaie. În Peru (America), prin pãdurile din vecinãtatea orașului Mayobamba, existã un copac foarte curios, cãruia indigenii îi zic tamaicaspi (arborul cu ploaie). Înãlțimea lui e de 18 metri și lângã rãdãcinã e gros în tãieturã de un metru. Arborele acesta soarbe cu mare putere umezeala din aer și o preface în apã. Picãturile de apã cad într'una ca o ploaie din ramurile și din trunchiul lui, așa cã sub el stã în tot-d'a-una o baltã. Aceastã minunatã însușire o posedã copacul în timpul verei, mai cu seamã când din lipsã de ploaie apele sunt scãzute. O mulțime de locuri din Peru, cari erau pustii din lipsã de apã, sunt acum locuite, mulțumitã acestui arbor deosebit transplantat acolo și care dã cea mai bunã apã de bẽut.

Publicare de vãnzare de vite. În mai multe comune din Germania e obiceiul de a vesti pe o tãblițã pusã pe poartã, dacã este vre-o vitã de vãnzut în casã.

drumul spre Poenița, buestrașul gãfãind își potolește puțin mersul la urcuș.

Soarele, scãpãtând la apus, sã uitã îndãrãt cu stãruință caldã la pãduriștea de mesteacãni, unde atãtea pasãri ale primãverii sã cheamã, sã 'ntreabã și-și rãspund, sã 'ngãnã și sã 'ntrec în fel de glasuri, întorcẽndu-sã fiecare pe la cuibul sãu.

(„G. S.“)

Caragiãle.

Ce poate sã se facã din un o zi? În o pãdure din R... 7 ore furã tãiat și în

ș
da
dup
sã m

Măcelarii și alți cumpărători nu sunt siliți de a umbla din casă în casă să întrebe după vite de vândut și nici boalele vitelor nu se dau așa de ușor altor vite.

Războiul între Buri și Englezi înaintază doar spre actul din urmă. Armata engleză din Bloemfontein (capitala statului Oraje), a început înaintarea spre Nord, spre hotarale Transvaalului. Buri nu-i stau în cale ci se retrag mereu, și numai aici se încearcă cu câte o trupă mai înaintată ori mai dela aripi, pricinindu-i greutăți și pierderi. La luptă deschisă, la măsurare largă, nu se pun, fiind Englezii mult prea mulți față de ei. Se spune că Buri mai au trupe 35.000, pe care le adună la Kronstadt, și cu acestea vor avea încă Englezii de furcă, căci dacă nu altundeva, apoi cel puțin în jur de capitala Transvaalului, Pretoria, se vor apăra ca tigrii, căci aici au întărituri zdravene, și multe vieți omenesti vor costa pe Englezi să-i poată smulge și de aici.

Trecerile în România se făceau până acum cu multă ușurință. La graniță puteai și mai poți încă, căpăta pașapoarte pe 24 ore cu care treci, afară de aceea controla însăși nu era din samă afară aspră. Acum se pare că chiar guvernul român vrea să îngreuneze aceste treceri ușoare peste graniță, dând prin ministerul de interne poruncă aspră autorităților dela granița română, să împedecă orice treceri a persoanelor ce n'au pasapoarte în deplină rânduială, *ear' pasapoarte pe 24 ore se nu se mai dee.*

Intrucât aceste ordine de asprime ar privi trecerile din România în afară, le înțelegem, dar' dacă prin ele se are prin vedere și oprirea trecerilor în Țară, nu le-am mai înțelege. Sute și mii de inși, nu numai Români ci și ne-români, ajunși mai ales vara la Brașov, doresc se facă o excursie la fărme-cătoarea Sinaia, și trec granița cu certificate de 24 ore, și se întorc iarăși, fără ca România se fi avut vre-o pagubă, ci chiar tolos de aceste treceri, că-i duc vestea și povestea frumșeiilor ei, și-i lasă și ceva pulbere de argint pe unde au fost. »Aspirarea» măsurilor de supraveghiere a trecerilor ar împedeca, e drept, multe treceri, dar' că ce folos ar avea Țara de aceasta, e greu de întrevăzut. România după mărirea ei are încă așa de puțină populațiune, c'ar trebui să-și deschidă încă cel puțin jumătate de veac granițele, nu se le

Grăunțele

pentru mânăzile Ministeriile puse la îngrăd

tul corporațiilor de specialitate, precum și al camerelor de comerț și industrie.

Boală de porci. Oficiul polițienesc din Brașov face cunoscut, spune »Gazeta», că pe teritoriul orașului Brașov a izbucnit boala de porci, din care pricină de-ocamdată s'a oprit și ținerea târgului de porci.

De câțiva timp comerțul cu fer în România a luat un avânt deosebit, mai ales în urma marilor cereri din Italia. Prețul ferului a ajuns la 45 franci mii de kilograme. În cele din urmă zile, spune »Curierul Com», s'a trimis pentru Italia 80.000 k. fer moale și oțel.

Cercetătorilor de târguri le atragem luarea aminte asupra necazului, că zilele de târg sunt în calendarul noastre cele-ce se țin de stilul vechiu, din Martie încoace, greșit puse. Editorii au scăpat din vedere faptul că la 1 Martie calendarul vechiu rămâne astan napoi cu o zi față de cel nou, și însemnând târgurile așa cum fuseseră în anii de nainte, fac pe oameni să meargă tot cu o zi prea târziu la târg.

În calendarele în cari târgurile sunt scrise după stilul vechiu, este dară a se ceti cifra tot cu 1 mai puțin: în loc de 2 Maiu: 1 Maiu, în loc de 15: 14 etc.

În comuna *Târgșor*, parochul Victor Codarcea, a înființat, cu vre-o 30 de familii, o nouă »Reuniune de temperanță», adică tovărășie de reținere dela beuturile spirituoase.

Dă, Doamne, Românilor minte să facă pe tot locul atari începuturi de pornit pe calea fericirii, căci la fericire ducător e, a o mai slăbi cu beuturile!

Dela postă. Atragem de nou luarea aminte a a celor interesați, că dela 1 Ian. încoace, *cărțile de corespondență deschise, nu mai merg în Austria, Bosnia-Herțegovina, Germania, Sârbia și Muntenegru cu 2 cr., ci cu 5 fileri.* Să se ceară pentru aceste țări cărți postale a 5 fileri sau pe cea de 4 fil. să mai lipească o marcă de 1 fil. În România și alte depărtări cu 10 fileri.

Guvernul țării noastre a făcut un nou împrumut de 110 milioane cor. pe piața de bani a Berlinului.

Din România vin știri foarte îmbucurătoare despre starea sămănăturilor.

»Amicul Agriculturului» dela 15/28 Aprilie scrie:

«Acum în epoca în care putem să vedem de situațiunea agricolă.

este în cat în cat, ...

a, ear' 1 jug. l-am bate

— vom ev

—

pro-

Dacă vom fi scutiți de călduri prea mari excesive și statornice de la început, speranțele într'o recoltă bogată a tuturor cerealelor sunt mari.

Din nenorocitele Indii, bântuite de multă foamete, se scrie: Inima Indiei și o parte din Vest sunt într'o stare de plâns. Pe o întindere de mai multe sute de mile nu se vede nici un spic de grâu, nici o tufă cu verdeață: rîurile mari, toate puțurile, toate fântânile sunt secate. Țara prezintă aspectul unui imens deșert. Acolo unde vedăi altădată grămezi de clăi de grâu, verdeață, vioiciune, astăzi nu se ved decât niște vite slăbănogă, cari abia se țin pe picioare și cari cad grămadă, moarte de foame. Ba încă, ceea-ce este și mai teribil, oamenii acestei părți încă mor din lipsă de mâncare. Părinții își părăsesc copiii, neavând ce le da de mâncare. Femei, copii, bătrâni, tineri, toți sufer îngrozitoarea tortură a foametei. Asistența publică nu poate întreține decât 5.000.000 de nenorociți. Dar, restul ce se face?

Foametea în Indii și indeosebi în Bombai e îngrozitoare. Într'un ținut care are 1.300.000 de vite, *un milion din ele au perit de foame!*

Mulți cumpărători de losuri le e poate necunoscut, că pentru losuri neplătite sau scăzute (adecă trecute din termen) pentru-că și de acestea pot fi puse în vânzare, câștigul nu se plătește! Firma Iosef Teleki asupra inseratului de astăzi a căreia atragem deosebita atențiune, are în privința asta o împărțire vrednică de recunoștință, prin care e asigurată tuturora cea mai mare siguranță.

Notiță Literară.

»*Noua Revistă Română*» tractând politică (articli serioși cu caracter academic, nu amestec în luptele militante de zi), literatură, știință și artă, apare de 2 ori pe lună la București în format curat, câte 4 coale mari, sub direcțiunea dlui *C. Rădulescu-Motru*, scriitor cu bine întemeiat nume. Prețul 24 Coroane.

Atragem atenția iubitorilor de literatură și știință, asupra merituoasei reviste. Indesebi pe sama bibliotecilor institutelor, ai fi necesar să fie abonate reviste ca »*Noua Revistă Română*». (București Pasagiul român 20.)

»*Convorbiri Literare*» apar lunar la București în broșuri elegante și bine îngrijite, cu colaborare de alese pene ca a dlor D. Evolceanu, Dr. V. Babeș, G. B. Duică, M. Dragomirescu, I. Basarabean, A. Naum, etc.

No. 4 (pe Aprilie), a aparut acum cu poezii, studii, istorie, o tragedie, recenziuni, etc. de St. O. Iosif, Argintoianu, Iorga, G. Duică, Sextil Pușcariu, etc.

»*Revistă literară merituoasă.* O recoltă de căldură. 15 Coroane pe an. mandăm cu numărul 21).

(Buc. Calea Victoriei) —
»*Moda Ilustrată*», bine îngrijită foaie de modă și ca text și ca cuseuri, apare la

București. O recomandăm damelor române, putând găsi în ea multe lucruri de folos și putând învăța românește mult din lumea domniei-lor de modă.

Prețul bucatelor.

Piața din Băița.

— la 27 Aprilie 1900. —

Grâu frumos, fer. de 30 lit.	fl. 1·80—90
Ovės, ferdela de 30 litre	fl. —75—80
Cucuruz, ferdela de 30 litre	fl. 1·50—55
Fasolea, ferdela » » »	fl. 1·50—60
Cartofi (grumpile) fer. de 30 l.	fl. —50—70
Mere, ferdela de 30 litre	fl. ——
Nuci, ferdela de 30 litre	fl. ——
Carne de vită 1 kl.	fl. —38—40
» » porc 1 kl.	fl. —56—58
Ouă, 7 și 8 bucăți	fl. —10
Pui de găină, părechea	fl. —30—40

În Blaș.

— La 26 Aprilie n. 1900 —

Grâu frumos ferd. de 20 l.	fl. 1·10—20
Orz ferd. cu	fl. —75—90
Ovės, ferdela cu	fl. —45—55
Cucuruz, ferdela cu	fl. —82—90
Fasolea, ferdela cu	fl. 1·15—25
Cartofi (grumgene), ferdela cu	fl. —45—55
Mere, ferdela cu	fl. 1·20—50
Nuci ferd. cu	fl. 1·20—50
Carne de vită, 1 kilogram cu	fl. —36—40
» » porc, 1 » cu	fl. —46—48
Slănină proaspătă 1 kl. cu	fl. —52
Slănină svântată 1 klgrm cu	fl. —64
Brânza nouă 1 kl.	fl. —66—70
» în burduf 1 kl.	fl. —60—66
Ouă, 7 și 8 cu	fl. —10
Pui de găină părechea cu	fl. —35—60

Piața din Hondol

— la 15 Aprilie n. 1900. —

Grâu frumos ferd. de 30 lit. cu fl.	1·70—
Săcară ferdela cu	fl. 1·50—
Orz ferdela cu	fl. ——
Ovės ferdela cu	fl. —75—
Cucuruz ferdela cu	fl. 1·30—
Cartofi ferdela cu	fl. —60—
Vin nou litrul cu	fl. —30—40
Mere ferdela cu	fl. —80—
Nuci ferdela cu	fl. ——
Carne de vită 1 kl. cu	fl. —40—
» » porc 1 » cu	fl. —50—
Slănină proaspătă 1 kl. cu	fl. —96—
Brânză nouă 1 kl. cu	fl. ——
Ouă 6 cu	fl. 10—

FELURITE POVEȚE

Carnea stricată.

Se cunoaște prin Reagentul care constă din 1 parte ac. hydrochl. și 1 p. eter.

Dacă apropiem un băț de sticlă în această fluiditate, de suprafața cărții

mute a fi stricate, și se formează o negură (amoniac), atunci carnea e stricată.

Mușchiul de pe fânate.

Se poate depărta prin sulfat de fer (vitriol de fer) pisat mărunt. Sulfatul de fer se pisează mărunt și apoi se presară cu o lopățică locurile unde crește mușchiul.

Firește pe stratul de mușchiu mai gros se pune mai mult prav.

Timpul cel mai bun pentru a face acest lucru, e luna Martie, pentru-că atunci îndată după prăpădirea mușchiului poate să crească iarba cea tină, — dar' se poate face și altcând.

Curățirea oglinzilor.

1. Udați ușor un burete moale foarte curat și fără asprime, muiati-l apoi în spirit. Frecați oglinda; 2. Raspândiți peste oglindă praf de alb de Spania, cernut printr'un tulpă; ștergeți praful frecând ușor dar' repede cu o cârpă, frecați apoi cu o altă cârpă, și în sfârșit o a treia frecare tare cu o cârpă de mătăasă.

Dacă oglinda e mare, curățați întâi jumătate; căci altfel spiritul s'ar usca înainte de a sfârși lucrarea.

Înlăturați pe cât se poate atingerea ramei cu buretele, căci s'ar strica poleiala.

FELURIMI

Cel mai bătrân copac din lume. Prin împrejurimile Ierusalimului se arată călătorilor maslini, cari ar fi, zice-se, de pe vremea lui Isus Christos. Dar' acestia sunt încă tineri și verzi în asemănare cu stejarul din insula Cos (Asia-mică), care, — după spusele unui grădinar german, a cărui părere e ținută de întemeiată în asemenea materie, ar fi bătrân de 29 de veacuri.

Cel puțin două mii nouă sute de ani! Autorul, pe care-l cităm, a studiat el însuși, la fața locului, școarța și straturile adânci ale copacului despre care e vorba, și a dovedit științificește că stejarul din Cos trebuie să existe de 9—10 veacuri înaintea lui Christos.

Tradițiunea țării spune că vechiul Hipocrat, și-a adunat de multe-ori școlarii sub ramurile acestui copac.

La piciorul copacului se află o fântână cu inscripțiuni foarte vechi și reamintind învătămintele măestrului. Dar' Hipocrat trăea prin veacul al V-lea înainte de Christos.

Trunchiul stejarului are o grosime de 9 metri jos și mai are 3 ramuri groase, care trebuie să fie tăiate.

Albine purtătoare
timp un Eon

tări mari. Nimic mai simplu, așa crede Englezul nostru, decât să-i atîrni o scrisoare microfotografiată și apoi s'o lași să sboare spre casă.

Biuroul tehnic de patentă a lui Richard Lüders din Gölitz observă în privința aceasta: Cea mai sigură va fi posta aceasta, cu cât porumbeii călători în drumul lor pot foarte iute ajunge în mâinile dușmanilor sau să fie prinși de paseri răpitoare, în timp ce mititica albină ajunge la o țintă îndepărtată, nevăzută și neîmpedecată.

Ingrijat. Suboficerul (cetind în cartea de instrucțiune: Punctul acesta se află la 100 de metri înălțime peste Adria): Ștergeți cuvântul acesta și scrieți în loc de el: peste marea Adriatică, altcum cugetă oarecare dintre voi că e bucătăreasă oare-cărui Domn.

Să înțelege. Ce? D-Ta porți urechile astupate cu bumbac acasă, și nu la aerul liber, ca să-ți aperi de vânturi urechile? Aceasta mi-să pare lucru întors!

Da, domnule, trebuie să știi că am șasă fete, cari tot cântă..

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea Representațiunii teatrale a „Reuniunii meseriașilor români din Orăștie“, care a avut loc la 23 Aprilie n. a. c. au încurs peste tot 245 cor. 60 fl., din care sumă subtrăgându-se spesele de 150 cor., a rămas un venit curat curat de 95 cor. 60 fl.

Cu suprasolviri au binevoit a contribui următorii p. t. dñi: Dr. Aurel Munteanu 15 cor., Ioan I. Vulcu 7 cor. 20 fil., Dr. I. Mihai 5 cor. 20 fil., Dr. S. Moldovan 4 cor., Nicolau Părău 3 cor. 60 fil., Dr. Ioan Pop 3 cor. 20 fil., V. N. Bidu 2 cor. 20 fil., Dr. Colbasi 2 cor., Sim. Corvin jun. 2 cor., Sim Corvin sen. 2 cor., Simion Vlad 2 cor., V. Domșa 2 cor., P. Belei 1 cor. 40 fil., G. Cușuta 1 cor., Ioan Trifon 1 cor., Ferencz David 1 cor., Dr. Iuliu Rațiu, protopop 80 fil., G. Bălosu 80 fil., I. Prudner 60 fil., Partenie Crișan 40 fil., I. Lazaroiu 40 fil., Harthwich 40 fil., N. N. 40 fil., Ioan Lazaroiu 40 fil., Traian Mihaiu 40 fil., N. N. 20 fil., N. N. 20 fil.

Primească toți acești binevoitori și sprijinitori ai Reuniunii noastre, precum și toți cari ne-au onorat cu prezența și pe calea aceasta cele mai călduroase mulțumite.

Orăștie, 28 Aprilie n. 1900.

Comitetul arangiator

„B... N...“

Cel mai fericit

și cel mai bun isvor de câștigat
losuri de loterie de clasă ungare.

Spre a-mi *multumii* comitenții în
toată privința *vând* numai astfel
de

Losuri originale

cu prețurile originale, cari sunt tot-
odată provăzute cu *clausula de cutare*
și cu firmă tipărită a casei de schimb
a băncii comere. ung. din Pesta
(capital în acții 30 Mil. Cor. Fond de res. 25 Mil.)
E prin urmare asigurată cea mai mare
garanță pentru purcederea culantă și
în ordine.

Cele mai multe câștiguri

provin *totdeauna* din losurile loteriei
de clasă a acestui Institut. Losuri
câștigate pot fi trimise și direct la in-
stitutul aici numit și urmează plățirea
lor în acea mărime (sumă) îndată
după tragere.

Loteria de Classă reg. ung. priv. e cea mai bună din lume,

care întrece chiar și pe cea prusiană.
D. n. 100.000 Losuri vor fi trase 50.000
prin urmare *jumătate*. În 6 clase urmate
după-oaltă vor fi împărțite (plătite)

13 Milioane și 160.000 Coroane.

Câștigul principal în cazul cel mai no-
rococos e de un milion coroane. De-
oare-ce *Tragerile* clasei prime vor fi

deja în 17 și 18 Maiu a. c.

și losurile noastre bucurându-se de in-
teresele cel mai viu din partea publi-
cului, pot fi acuzi sfârșite, — Vă rog
a-mi trimite *cât mai curând* cererile.

Prețurile losurilor originale clasă I.:
1 los întreg 12 cor. | 1/4 los 3 coroane.
1/2 los . . . 6 cor. | 1/8 los 1 1/2 cor.
Planuri de joc și liste de trageri tri-
mit prompt.

Colectura
de lot. r. u.
de clasă **JOSEF FELEKI**

Budapesta, IX., Üllői ut. 21.

„ARDELEANA“

cel puțin
jug. . . din năntea
Grăunțete

de rezervă: cor. 275.000.

Aprilie serie 7-

șiam adn.

de situa.

cat în cal,

a, ear' 1 jug. 'l-am

mnă — vom

ori-

mandân

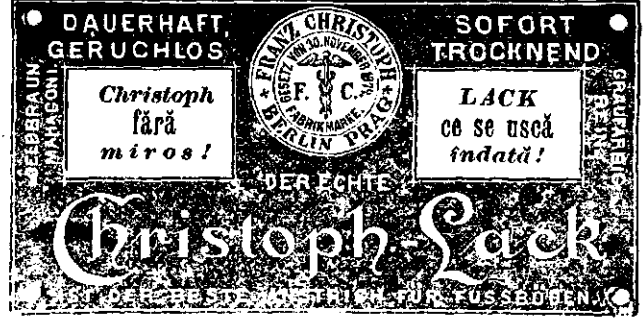
(Buc. Ca

pro-

de mo

Inserțiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrarea foii „Bunul Econom”.
 Inserțiunile și reclamele sunt sufletul comerțului!

In Orăștie la Gustav Zobel.

In Orăștie la Gustav Zobel.

face cu puțință, ca odaile să fie folosite și în vremea vopsirii (cu lac), căci mirosul rău și uscarea înceată a vopselei cu oleu, aci e încungurată. Intrebuintarea e așa simplă că fiecare poate săvârși vopsirea. Podilele pot fi șterse cu cârpe ude și nu-și perd lustrul. Este:

Lac colorat de podile

galbăn-brun și mahagoni-brun, care copere podilele ca și vâpșeaua cu oleu, dar' are și strălucire. Bun pentru padimente noue ca și vechi. Copere ori-ce peată, ori-ce vopsire vechi etc. Și este:

Lac curat (fără colorare)

pentru padimente noue și parchete, care dă numai lustru. Bun mai ales pentru parchete și padimente noue unse deja cu vopsea cu oleu. Nu copere figurile lemnului!

Pachete postale pentru câte 2 odăi mijlocii, cu 5 fl. 90 cr. Comande să fac, în orașe unde sunt depozite, la acestea. Prospekte se trimite franco. La cumpărări fiți atenți la firmă și marca fabricii, căci ca pe o fabricațiune existentă dela 1850, mulți o contrafac și falsifică, dând calitate rea și adesea necorespunzătoare scopului.

Fabrica de Lack-Christoph

Praga—Carolinthal.

In Orăștie singur veritabil la **Gustav Zobel**

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

in Orăștie — Szászváros.

- Opuri
- Bilete de log.
- Broșuri
- Circulare
- Bil. de vizită
- Invitări
- Bilanțuri
- Acții
- Cap. de epist.
- Placate
- Ord. de dans
- Adrese
- Compturi
- Note
- Preț-Curent.
- Anunțuri
- Registre
- Imprimare
- Couverte
- Bilete de cun.
- Etc. etc.

Există deja de 12 ani și este provăzută cu tot felul de material necesar, ca ori-care altă tipografie.

Inst. Tipogr. „Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce comande repede și cu prețuri moderate, se îngrijește totodată ca toate acelea să fie estetic lucrate și fără erori.

Până de present se bucură de spriginul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă aceasta despre promptitudinea și acurateța cu care efectuește ori-ce lucrare.

Ca unica tipografie românească în acest mare comitat, se roagă de binevoitorul sprigin al celorlate etate rom., precum și al privaților.

revistă litere

mandân

(Buc. Ca

de mo